

Problemen met de zomergasten

(The Trouble With Summer People)

Blijspel

door

TIM KELLY

Vertaling

Han Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **PROBLEMEN MET DE ZOMERGASTEN – THE TROUBLE WITH SUMMER PEOPLE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **TIM KELLY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **14** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Morton Pitkin - was vaste gast in Wind Chimes. Is onlangs overleden.
Al vd. Geest - gast in Wind Chimes, door dezelfde acteur die Pitkin gespeeld heeft.
Margaret Ames - eigenares van het pension Wind Chimes.
Pluis - een verre nicht van Margaret.
Danny - "student" criminologie. Een tiener.
Hermione Quail - klusjesvrouw.
Rupert Baxter - neef van Margaret.
Phelps - taxichauffeur.
Janis - vrouw van Rupert.
Harriet Elliot - vakantieganger.
Chief Edwards - plaatselijke politieman.
Nina Puckle - eigenares antiekzaak.
Dorrit Puckle - haar zus.
Victoria St. John - observeert vogels.

DECOR:

Een grote zitkamer. Heel vroeger was het pension een gezinswoning. Alles is netjes en schoon maar uit de mode. Voor rechts is een deur naar een slaapkamer. Iets meer naar achter staat een stoel. Midden rechts bevindt zich een ingang naar de eetkamer met gedrapeerde gordijnen aan weerskanten. De keuken wordt bereikt door de eetkamer. Achter rechts is een soort hotel inschrijfbalie met een telefoon, een lamp en een bel. Achter de balie tegen de muur hangt een sleutel- en postrek. Achter midden bevindt zich een kleine open haard met pook. Er staat een radio op de schoorsteenmantel. Daarnaast is een doorgang naar de hal met links in de doorgang een trap. De midden doorgang leidt naar de rest van het huis. Langs de doorgang zijn ook gordijnen gedrapeerd. Achter midden staat een tafeltje met een stoel. Op het tafeltje staat een lamp. Links zien we een dubbele deur met matglas die naar een onzichtbaar portaal leidt. Iets naar achter, naast de deuren bevinden zich een kapstok, prullenmand en een raam. Voor naast de deuren staat nog een tafeltje en stoel, een lamp op het tafeltje en een raam. Achter links is een kastdeur. Midden achter staat een sofa met aan weerskanten een stoel. Dit is de zitkamer van pension Wind Chimes op Cotton Island buiten de kust van Massachusetts.

EERSTE BEDRIJF

Eerste Scène

Het is donker en buiten regent het dat het giet. In de verte klinkt de donder. Het wordt langzaam licht. De kamer wordt schemerig verlicht door de ramen. Morton Pitkin zit bewegingsloos in een kamerjas in de stoel rechts van de sofa. Hij beweegt niet: hij is namelijk dood. Maar hij zit als een levende rechtop in zijn stoel. Als de scène duidelijk is geworden, horen we stemmen die de dubbele deuren naderen.

Margaret: (*achter*) Niet teuten, Pluis. Je krijgt nog een longontsteking.

Pluis: (*achter*) Ik heb een paraplu.

Margaret: (*achter*) Die zit vol gaten.

Pluis: (*achter*) Ja, maar het is toch een paraplu.

Margaret: (*achter*) Jij en je paraplu. (*Margaret heeft de deuren bereikt en bonst van buiten op de deur*) Meneer Pitkin! Ik ben het, mevrouw Ames. Doet u alstublieft de deur open? (*stilte. Ze bonst nog eens*) Meneer Pitkin!

Pluis: (*ook nog buiten*) Hij zal wel in slaap gevallen zijn. (*Margaret doet een van de deuren open*)

Margaret: (*achter*) Hé. Dat is raar.

Pluis: Wat is raar?

Margaret: (*stapt de kamer binnen*) Deze deur was niet op slot. Ik had meneer Pitkin gezegd dat hij vooral de deur op slot moest doen. (*het geluid van de regen sterft weg*)

Pluis: (*achter*) Hij wordt vergeetachtig.

Margaret: Onzin. (*ziet de man in de stoel*) Ah, daar zit u, meneer Pitkin. Waarom zit u in het donker? Gaat het beter met uw griep? (*ze knipt een lamp aan en nog een. Het zijn zwakke lampjes die slecht licht geven. Margaret is een pinnige New England weduwe. Ze weet wat ze wil, is bijdehand, een jaar of zestig. Ze draagt een slappe regenhoed en een jas*) U hebt vergeten de deur op slot te doen. (*ze loopt naar de kapstok en hangt regenjas en hoed op. We zien dat de dode een strop om zijn hals heeft. Pluis komt binnen en schudt haar gammele paraplu uit. Ze is gekleed in een regenjas en hoed en ze is wat jonger dan Margaret. Ze is niet slim genoeg om excentriek te zijn en beslist niet erg goochem*) Schud je paraplu niet **binnen** uit. Waarom heb je hem niet in het portaal uitgeschud?

Pluis: Heb ik niet aan gedacht.

Margaret: Zet hem maar buiten. Je moet hem eigenlijk weggooien. Hij is waardeloos.

Pluis: Ik ben eraan gehecht geraakt.

Margaret: Wat een onzin. Wie raakt er nu gehecht aan een paraplu? Je kent de regel. Geen natte paraplu's binnenshuis. *(weggooigbaar)*
Paraplu weg.

Pluis: Ik zie gewoon niet wat voor verschil het maakt. *(ze gaat af met de paraplu. De dode Pitkin glijdt wat omlaag in zijn stoel met zacht gejammer: lucht die uit zijn longen ontsnapt)*

Margaret: Zei u iets, meneer Pitkin? *(ze wacht niet op antwoord)* Ik ga een pot koffie zetten. Ik ben koud tot op het bot. Wat een rotweer. *(met haar regenjas nog aan gaat ze rechts af. Stilte. De dode glijdt nog verder omlaag. Zijn tong hangt uit zijn mond naar een kant. Pluis komt terug en doet de deur achter zich dicht. Ze hangt haar hoed op)*

Pluis: Ik snap niet waarom je zo'n drukte maakt over mijn paraplu, nicht Margaret. Het lijkt wel of je er iets tegen hebt. *(zij trekt haar regenjas uit en loopt naar de kastdeur, pratend terwijl zij loopt)* Je hebt al een hekel aan mijn paraplu sinds de dag dat ik hem heb. *(ze ontdekt dat Margaret niet in de kamer is)* Waar is ze heen, meneer Pitkin? *(ze wacht niet op antwoord)* Hebt u eraan gedacht uw medicijn in te nemen? *(de dode glijdt verder omlaag. Er komt zacht gejammer uit zijn longen. Pluis doet de kastdeur open en stapt de kast in)*

Pluis: *(in kast)* Ik had niet verwacht dat het zo zou stormen en regenen. We konden bijna niet de weg oversteken. We hebben u gemist op de bijeenkomst. Iedereen vroeg naar u. *(er klinkt een zacht jammergeluid van de dode)* Wat bedoelt u Meneer Pitkin? *(Pluis komt terug uit de kast zonder regenjas. Ze gaat achter de sofa en kwebbelt verder)* Er waren niet veel mensen op de bijeenkomst. Het is nog wat vroeg in het jaar, denk ik. Nina Puckle was de meeste tijd aan het woord met klachten over de zomergasten, die dingen uit haar antiekwinkel meenemen zonder te betalen. Als je het mij vraagt, heeft ze niets dat de moeite waard is om mee te nemen. Glazen potten met gekleurd water met Cape Cod erop geschilderd. Wie wil zo iets nou stelen? *(de dode glijdt weer verder omlaag maar nu merkt Pluis dat er iets aan de hand is)* Meneer Pitkin, is alles goed met u? U ziet wat pips. *(ze doet een voorzichtig stapje in de richting van de dode)* Meneer Pitkin, waarom heeft u dat touw om uw nek? Dat ziet er maar raar uit! *(zij raapt haar moed bij elkaar, loopt angstig naar de dode en trekt aan het touw)* U bent toch niet dood, wel? *(de dode glijdt uit de stoel en valt met een bons op de vloer. Pluis maakt zenuwachtige fladderbewegingen met haar handen en loopt rond terwijl zij haar schrik onder controle probeert te krijgen)* Oh, oh, oh! Meneer Pitkin! *(Margaret komt binnen)*
Oh! Oh! Oh!

Margaret: Pluis, maak nou niet zo'n drukte om die stomme paraplu.

Pluis: Doe ik ook niet. *(ontsteld wijst zij naar de dode op de vloer)* Oh!

Oh! Oh! *(Margaret loopt naar de dode en knielt naast het lichaam)*
Margaret: Arme man. Help me een handje, Pluis, dan leggen we hem op de sofa.
Pluis: Dat helpt niet meer.
Margaret: Hoezo: dat helpt hem niet meer?
Pluis: Kijk dan zelf. *(Margaret kijkt)* Hij moet een hartaanval gehad hebben.
Margaret: *(staat op)* Doe niet zo stom, Pluis. Dat doet niemand: een hartaanval krijgen en dan een strop om zijn nek doen.
Pluis: *(timide)* Je... bedoelt... toch... niet...
Margaret: Jawel. *(krachtig)* Iemand heeft meneer Pitkin vermoord.
Pluis: Vermoord? Wie zou nou meneer Pitkin willen vermoorden?
Margaret: *(nadenkend)* Ik wou dat ik het wist. *(Margaret en Pluis staren naar de dode. Het geluid van regen zwelt aan. Lichten gaan langzaam uit)*

Einde Eerste Scène

Tweede Scène

Een maand later. Gekrijs van meeuwen. Een van de dubbele deuren gaat open en Hermione Quail, de klusjesvrouw, komt op. Ze draagt werkkleding en heeft een gereedschapskist bij zich en een touw over haar schouder.

Hermione: *(achter, roept)* Ik ben er, Hermione. *(wacht even op antwoord)* Is er iemand thuis? *(geen antwoord)* Ik kom binnen, hoor. *(ze loopt naar binnen en laat de deur open achter zich. Ze probeert het nog eens)* Hallo, hallo? *(Danny Lockhart, een tiener, komt op van rechts, een appel etend. Vol fantasie en opwinding. Hij houdt zich graag bezig met verhalen over misdaad)*

Danny: Hallo, Hermione.

Hermione: Ben jij er weer, Danny? Ik durf te wedden dat je meer tijd doorbrengt in Wind Chimes dan in jullie eigen woningen. *(volkomen op zijn gemak gaat Danny op de sofa zitten)*

Danny: Dat doet me ergens aan denken. Wanneer ga je de leidingen nakijken? Onze mensen willen dat alles piekfijn in orde is voordat de zomergasten komen.

Hermione: Als ik eraan toe ben. Ik ben ook maar alleen, hoor.

Danny: Ik wed dat als die mensen erachter komen dat er in Wind Chimes een afgrijselijke, brute, groteske moord is gepleegd, dat ze dan niet blijven.

Hermione: Ze hoeven niks over meneer Pitkin te weten te komen, als niemand ze erover vertelt.

Danny: *(kijkt onschuldig)* Moet je mij niet aankijken. Ik zeg geen woord. Op mijn lippen zit een ritssluiting. *(ze maakt een gebaar van lippen dichtritsen)*

Hermione: Misschien wel, misschien niet. Het is niet verstandig een tiener te vertrouwen. Wanneer komen je ouders hier?

Danny: Volgende week. *(hij kauwt op een appel. Pluis komt op van rechts. Zij schijnt de "hoela" te dansen met bewegingen van heupen en armen op een onhoorbare Hawaïaanse melodie)*

Pluis: Ik dacht al dat ik je stem hoorde, Hermione. *(gaat door met "hoeladans". Danny en Hermione staren naar haar)*

Hermione: Wat moet dat voorstellen?

Pluis: Kun je dat niet zien?

Hermione: Wat het ook is, het lijkt idioot.

Pluis: Het is de hoeladans zoals ze die op Hawaii doen.

Hermione: Je bent hier niet op Hawaii.

Pluis: Ik heb ergens gelezen dat het goed is voor de spijsvertering. Ik heb problemen met mijn spijsvertering.

Margaret: *(haar stem, van rechts achter)* Met wie sta je te praten, Pluis?

Pluis: Met Hermione Quail.

Danny: Ik ben ook nog hier, mevrouw Ames. *(Margaret komt op. Ze veegt haar handen af aan haar schort)*

Margaret: Hermione, waarom kom je niet achter binnen? *(Pluis hoeladanst langzaam de kamer rond)*

Hermione: Waarom zou ik? Ik ben een zelfstandig ondernemer en op dit eiland kom ik binnen door elke deur die ik wil. En bovendien hebt u nog geen gasten.

Margaret: Daar gaat het niet om. *(zucht)* Vergeet het maar, het is het niet waard dat we erover kibbelen. *(Danny bekijkt Pluis die "hoelaat" en neemt een hap van zijn appel)*

Hermione: Als mijn manier van doen u niet bevalt, kunt u altijd een andere klusjesvrouw krijgen.

Margaret: Dat zou niet bij me opkomen. Jij bent de bestelloodgieter op het hele eiland.

Hermione: Ik ben de **enige** loodgieter op het hele eiland, de **enige** elektricien en de **enige** timmerman... juffrouw Klusje.

Margaret: Kom maar binnen door de deur die je wilt.

Hermione: Zo mag ik het horen. *(nu pas bemerkt Margaret Pluis die danst op de onhoorbare Hawaïaanse melodie. Ze kan haar ogen niet geloven)*

Margaret: Goeie grutten, Pluis!! *(Pluis stopt onmiddellijk, beschaamd)*

Pluis: Ik was de hoela aan het dansen, niet Margaret. Ik ben mijn danstalent aan het ontwikkelen.

Margaret: Jij hebt geen danstalent om te ontwikkelen.

Danny: Ze zei dat het goed was voor de spijsvertering.

Margaret: Voor de spijsvertering neem je dubbelkoolzure soda. daar ga je niet voor hoela-en.

Hermione: Waar moet ik mee beginnen? Ik heb niet de hele dag.

Margaret: Met de lampen hebben we geen problemen gehad sinds je laatste karwei. Maar uit de kranen komt nog steeds roest en de geiser maakt te veel lawaai.

Pluis: Niet Margaret en ik vinden dat niet erg, maar de zomergasten zijn wat veeleisender.

Hermione: Laat alles maar aan Hermione over. Ik ga eerst naar de keuken. *(ze gaat naar rechts)* Dat was de eerste keer dat ik een bewoner van Cotton Island de hoela heb zien dansen. *(ze gaat af)*

Margaret: Heb jij geen werk te doen, Danny?

Danny: *(wijst naar voor rechts)* Ik dacht dat u me meneer Pitkins kamer zou laten zien.

Margaret: Die heb je al vaak genoeg gezien. Hoepel maar op, Danny.

Danny: Hè, gut, mevrouw Ames. Weet u dan niet dat ik criminologie studeer?

Margaret: Daar herinner je me minstens één keer per dag aan.

Danny: *(staat op)* Ik ben van plan en opstel te maken over *(dramatisch)* "De onopgeloste moord in Wind Chimes". Hoe vindt u die titel?

Margaret: Dat zal wel goed zitten, neem ik aan.

Pluis: Ik krijg er kippenvel van. *(wijst)* Ik zie meneer Pitkin nog in die stoel zitten.

Danny: *(staart gebiologeerd naar de stoel)* Jaaaaa. Met een stropdas van hennep.

Pluis: *(bibberig)* Zo moet je niet praten.

Margaret: Ga nu maar, Danny.

Danny: Jullie geloven me misschien niet, maar ik ga deze zaak oplossen.

Margaret: Doe dat dan maar ergens anders.

Danny: Hoe kan ik dat nou ergens anders doen? Dit is de plaats van het misdrijf.

Margaret: *(gebaart naar rechts)* Eruit!

Danny: *(loopt naar rechts)* Wacht maar, mevrouw Ames, dan zult u zien. *(hij gaat af)*

Pluis: Danny is een aardige jongen, maar hij heeft een beetje een ongezonde belangstelling.

Margaret: Maak jij je nou maar niet druk om Danny Lockhart. Je kunt

beter het bedlinnen voor de dag halen en een paar kamers gaan klaarmaken.

Pluis: Is dat niet wat vroeg?

Margaret: Eerst Hermione Quail en nu jij ook al? Doe wat ik je zeg, Pluis.

Pluis: Al goed, al goed, ik ga al. *(ze loopt naar de hal en doet onderweg een paar hoelapassen)*

Margaret: *(luid en streng)* **Pluis!!** *(als reactie rent Pluis de hal in en gaat af naar rechts. Buiten links horen we een autoclaxon. Margaret kijkt uit het raam. Ze is blij met wat ze ziet)* Rupert! *(heel blij loopt ze naar midden en strekt haar armen uit om de nog onzichtbare Rupert te omarmen)*

Rupert: *(zijn stem achter de coulissen)* Tante Margaret, tante Margaret!!

Margaret: Rupert!

Rupert: *(stem, achter)* Tante Margaret. *(Rupert komt binnen. hij is een knappe vent, midden twintig, jongensachtig aantrekkelijk)*

Margaret: Kom bij me voor een geweldige knuffel. *(hij komt naar haar toe en ze omarmen elkaar in een hartelijke knuffel. Margaret kust hem op zijn voorhoofd)* Ik heb je niet meer gezien sinds je een tiener was. Laat me jou eens goed bekijken. *(ze doet een stap achteruit en bekijkt hem)* Het leger heeft je goed gedaan, Rupert. Je ziet er zo... gedisciplineerd uit.

Rupert: Wat is er aan de hand, tante Margaret? U klonk zo bezorgd aan de telefoon.

Margaret: Ik zal het je allemaal vertellen, Rupert. Een beetje geduld hebben. *(Pluis komt op uit de doorgang hal met haar armen vol lakens en kussenslopen)*

Pluis: Ben jij wie ik denk? *(ziet Rupert)* Ja, dat ben je. Kleine Rupert is groot geworden!

Rupert: Hallo, nicht Pluis. *(Pluis loopt nu de kamer binnen, en kijkt rond waar ze de lakens en slopen neer kan leggen)*

Pluis: Uh... uh...

Margaret: Oh, goeie grutten, Pluis, leg die lakens maar ergens neer. *(Pluis legt ze op de balie)*

Pluis: Ik wist niet dat je zou komen.

Rupert: Heeft tante Margaret je dat niet verteld?

Pluis: Niemand vertelt Pluis ooit iets. Ik weet niet of ik je in een menigte wel zou herkennen. Je bent zo groot geworden.

Rupert: Laat me eens even denken. De laatste keer dat ik je gezien heb, nicht Pluis, is een jaar of vijftien geleden.

Pluis: Klopt. Toen ik klimopvergiftiging had. *(Phelps, taxichauffeur en gelegenheidspostbode, komt op vanuit de portiek met post in de hand)*

Margaret: *(samen met Pluis)* Meneer Phelps.

Phelps: De post lijkt niet veel bijzonders. *(hij bekijkt de brieven een voor een)* Meest rekeningen. *(hij bekijkt een poststempel)* Kennen jullie iemand in Detroit?

Margaret: Dat geloof ik niet.

Phelps: Reclame waarschijnlijk. *(bekijkt de volgende envelop)* Deze ziet er interessanter uit.

Margaret: Leg de post maar op de balie, meneer Phelps.

Phelps: Met genoeg. *(hij loopt naar de balie en legt de post neer)*

Margaret: U **zou** de post in de brievenbus kunnen gooien.

Phelps: Dat zal best, maar zo is het veel gezelliger. Ik houd van gezelligheid. Ik ben een gezellig persoon. Iedereen vindt mij gezellig.

Margaret: Ik zie dat u mijn neef al ontmoet hebt.

Phelps: Ik heb hem met de wagen hier gebracht vanuit de stad, maar ik wist niet dat hij uw neef was. *(steekt zijn hand uit)* Mijn hand erop, neef. *(zij schudden elkaar de hand)*

Rupert: Ik wist niet dat taxichauffeurs post bezorgen.

Phelps: Ik neem de post mee vanuit de stad voor mensen in het buitengebied. Een soort persoonlijke dienstverlening. En dan...zoals ik al zei, ik wil graag gezellig zijn. Hoe lang blijf je? *(voordat Rupert kan antwoorden)* Speel je schaak?

Rupert: Uh...

Phelps: Dammen..?

Rupert: Uh...

Phelps: Kaarten..?

Rupert: Uh...

Phelps: De televisieontvangst is hier belabberd.

Margaret: Meneer Phelps, waarom gaat u niet naar de keuken. Er staat koffie op de kachel en gebak in de oven.

Phelps: Dat klinkt goed. *(tegen Rupert)* Niet vergeten: als je vervoer nodig hebt, denk aan Johnny Phelps. Ik heb de enige wagen met een taxivergunning op het hele eiland.

Pluis: Hermione is in de keuken.

Phelps: Ik mag Hermione wel. Ik hou van vrouwen met een vaste baan. Vooral als ze een band kunnen verwisselen. *(hij gaat af rechts)*

Margaret: Johnny Phelps is best aardig op zijn manier, maar je krijgt wel een punthoofd van hem.

Pluis: Dat komt omdat hij eenzaam is.

Margaret: Leuter niet. En geen gehoela meer.

Pluis: Maar ik moet wel oefenen.

Margaret: Afgaande op wat ik gezien heb, moet je dat zeker.

Rupert: Tante Margaret, Pluis, ik heb een reusachtige verrassing voor jullie.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto